

Φεστιβάλ Πάσχα (Κριός) – Απρίλιος 2025 - Λονδίνο

Προβάλλω και από το πεδίο του νου κυβερνώ

Derek Fraser

Καλώς ήρθατε στην αποψινή μας συνάντηση διαλογισμού, κατά την οποία γιορτάζουμε το Φεστιβάλ του Πάσχα, το πρώτο από τα τρία μεγάλα πνευματικά φεστιβάλ του έτους. Οι τρεις εορτές, του Πάσχα, του Βεσάκ και το Φεστιβάλ του Χριστού ή Παγκόσμια Ημέρα Επίκλησης, αποτελούν την κορύφωση του ετήσιου κύκλου, το ανώτερο διάλειμμα του έτους από πλευράς πνευματικής έντασης και ευκαιρίας. Μέσω του διαρκούς μόνιμου διαλογισμού ατόμων και ομάδων σε όλο τον κόσμο, το κυκλικό αυτό έργο ισχυροποιεί τις υποκειμενικές ενέργειες που καθορίζουν τον αντικειμενικό ορατό κόσμο της μορφής.

Εργαζόμαστε απόψε υπό την επίδραση του Κριού, θεωρούμενου ανέκαθεν ως πρώτου σημείου στον Ζωδιακό κύκλο. Η ακριβής ώρα της πανσελήνου είναι 01.22 BST (03.22 ώρα Ελλάδας) αύριο το πρωί, οπότε λειτουργούμε μέσα στην πληρέστατη ροή των διαθέσιμων πνευματικών ενεργειών, οι οποίες επιδρούν με τη διευθετημένη αλληλουχία τους πάνω στην ανθρωπότητα, βοηθώντας έτσι στην ανύψωση της ανθρώπινης συνείδησης.

Διαβάζουμε στο βιβλίο *Οι Άθλοι του Ηρακλή* της Αλίκης Μπέιλι ότι υπάρχουν τρεις εξέχουσες ωθήσεις στον Κριό. Πρώτον, η ώθηση για έναρξη, η οποία μπορεί να είναι είτε η παρόρμηση για πρόσληψη μορφής στον υλικό κόσμο είτε, αντιστρόφως, η παρόρμηση για απελευθέρωση, καθώς η καταβυθισμένη βαθιά στην ύλη ψυχή αναζητά την απελευθέρωση από το κελί (κύτταρο) της φυλακής της. Στη συνέχεια, υπάρχει η παρόρμηση για δημιουργία· για τη Θεότητα να κτίσει τον κόσμο ή για ένα ανθρώπινο ον κάποιο δημιούργημα, όπως π.χ., ένα έργο τέχνης, μουσική, ένας όμορφα διαμορφωμένος κήπος ή εκείνες τις επιστημονικές εφευρέσεις που χρησιμεύουν στην ανθρωπότητα. Έπειτα, υπάρχει η παρόρμηση για ανάσταση.

Η απελευθέρωση ορίζεται ως μια «πράξη αποδέσμευσης από τον περιορισμό ή τον εγκλεισμό», ως ελευθερία και απαλλαγή από φυσικούς περιορισμούς και, επίσης, ως δυνατότητα έκφρασης γνώμης και άποψης. Υπάρχει απελευθέρωση από τον έλεγχο του κράτους ή της θρησκείας και η δυνατότητα απόλαυσης κοινωνικών, πολιτικών ή οικονομικών δικαιωμάτων και προνομίων. Αφορά «τη δύναμη επιλογής» σύμφωνα με το λεξικό Webster. Από πνευματική άποψη η απελευθέρωση έχει διαφορετικά επίπεδα· σωματικό, συναισθηματικό και νοητικό, αποτελούν τα στάδια της πορείας προς την ελευθερία της ψυχής που είναι φυλακισμένη από την υλική μορφή. Εκφράζεται όταν ο ψίθυρος της ψυχής ή η φωνή της συνείδησης πυροδοτεί την επίγνωση του Εσωτερικού Φωτός και φέρνει ελευθερία στην ψυχή, ώστε να εκφράσει τη θεία φύση της μέσα από ποιότητες όπως η αγάπη, η σοφία, η συμπεριληπτικότητα, η συμπόνια, η ανεκτικότητα και η κατανόηση. Από αυτή την πνευματική θεώρηση, απελευθέρωση, ή ελευθερία, σημαίνει ελευθερία για έκφραση «του συνόλου της θεϊότητας για την οποία είναι κάποιος ικανός ως άτομο ή έθνος...»¹ Η θεϊότητα ορίζεται στις *Ακτίνες και Μυήσεις* ως:

...η έκφραση της θέλησης ή του σκοπού του Ενός μέσα στον Οποίο ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε.²

Η δεύτερη παρόρμηση που αναφέρθηκε προηγουμένως είναι η δημιουργία ή η παρόρμηση για δημιουργία, η οποία έχει περιγραφεί ως «η πράξη που φέρνει τον κόσμο σε διευθετημένη ύπαρξη»³, για παράδειγμα, η δημιουργία μιας σκεπτομορφής που γίνεται η κυανοτυπία ή το

πρωταρχικό σχέδιο μιας ιδέας που τελικά κατασταλάζει σε μορφή. Διαβάζουμε στην *Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι* ότι,

Η κυανοτυπία βρίσκεται μπροστά στον Αρχιμάστορα και το σχέδιο, με όλες του τις λεπτομέρειες, βρίσκεται απλωμένο πάνω στον Τετράγωνο Πίνακα. Μέσα στη Μεσαία Αίθουσα περίμεναν εκείνοι που έπρεπε να κτίσουν το Ναό σύμφωνα με το καταστρωμένο σχέδιο.⁴

Το σχέδιο υλοποιείται σε μορφή στο φυσικό πεδίο, για παράδειγμα, ως έργο τέχνης, μουσική, κάποιο επιστημονικό ή ιατρικό όργανο, σε γραπτό λόγο και ομιλία – όλα σε συμφωνία με τις πνευματικές αξίες και αρχές που κατέρχονται από πάνω προς τα κάτω και όχι αντίστροφα. Η ενέργεια ακολουθεί τη σκέψη είναι μια γνωστή αποκρυφιστική κοινοτοπία, που σημαίνει ότι όλα όσα βλέπουμε έχουν δημιουργηθεί από κάποια σκέψη σε κάποιο επίπεδο. Όπως πάνω, έτσι και κάτω, μας οδηγεί σε μια παύση για να στοχαστούμε τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν οι κόσμοι.

Η τρίτη ώθηση, η παρόρμηση για ανάσταση, από θρησκευτική άποψη συνδέεται συνήθως με τον Χριστό και την εκ νεκρών ανάστασή Του, αν και το ενδιαφέρον είναι ότι στη Χριστιανική Επιστήμη η ανάσταση περιγράφεται ως «πνευματοποίηση της σκέψης».⁵ Η λέξη Χριστός έχει επίσης διαφορετικές έννοιες· υπάρχει το ιστορικό άτομο της θρησκείας, ενώ στα κείμενα της Αλικής Μπέιλη υπάρχει η Χριστική Αρχή, η Ψυχή, ο Υιός του Νου, ο Στοχαστής, η Εσωτερική Πραγματικότητα, ο Ανώτερος Εαυτός, για να αναφέρουμε μόνο μερικές. Η Ανάσταση ορίζεται στο Λεξικό των Ιερών Συμβόλων ως...

«ένα σύμβολο ανύψωσης του Ανώτερου Εαυτού από το δυνητικό στο πραγματικό στις διάνοιες των ανθρώπων· επίσης, η ανέγερση του ενυπάρχοντος ή ενσαρκωμένου Εαυτού από την κατώτερη φύση στην ανώτερη στο πέρας του κύκλου. «Σε σχέση με τα Εγώ, η ανάσταση σηματοδοτεί την άνοδο της συνείδησης από τον κατώτερο νου στον ανώτερο στο αιτιατό σώμα... ή την απελευθέρωση των πνευματικών Εγώ από την αιχμαλωσία στην κατώτερη φύση. Η κατώτερη φύση είναι «νεκρή» μην έχοντας μέσα της οποιαδήποτε αληθινή Ζωή.»⁶

Αυτό συνάδει με την εσωτερική διδασκαλία ότι η τριπλή προσωπικότητα δεν αποτελεί αρχή, αλλά απόρροια ή αποτέλεσμα και ρυθμίζεται από την ψυχή.

Επιπλέον, στο ίδιο λεξικό διαβάζουμε ότι:

Η αληθινή ανάσταση, η αναγέννηση σε νέα ζωντάνια, είναι η ανάδυση του Χριστού στην ανθρώπινη φύση και την κοινωνία των ανθρώπων με ανώτερους, πληρέστερους και περισσότερο άφθονους τρόπους έκφρασης. Αυτή η αναγέννηση λαμβάνει χώρα διαρκώς και το αντίστοιχό της είναι η ύψωση της ανθρώπινης συνείδησης σε τέλεια ενότητα με τον παμπεριεκτικό νου του Θεού στην ιερή κοινωνία της αγάπης.⁷

Ο Θιβετανός, διαμέσου της Αλικής Μπέιλη, συνεχίζει, υποδεικνύοντας ότι η έμφαση στο μέλλον θα δοθεί στη «ζωντάνια της Χριστικής φύσης» και στη χρήση της θέλησης κατά την επίκληση αυτής της «ζωντανής παρουσίας», ενώ σχετικά διαβάζουμε ότι:

Η γραμμή ή η απραπός ή η Οδός της Ανάστασης είναι η “Ακτινοβόλος Οδός” στην οποία έχουμε δώσει το φορτικό όνομα της Ανταχκάρανα· η Οδός αυτή οδηγεί κατευθείαν και αμέσως από το ένα μεγάλο πλανητικό κέντρο στο άλλο – από την Ανθρωπότητα στην Ιεραρχία και από την Ιεραρχία στη Σαμπάλλα. Αυτή είναι η Οδός της Ανάστασης. Είναι μια Οδός που αποτελείται από το φως της νοήμονος ουσίας, την ακτινοβόλο ελκτική ουσία της αγάπης και την καρμική οδό που είναι διαποτισμένη από την ουσία της αλύγιστης θέλησης. Μη λησμονείτε ότι το κάρμα είναι ουσιαστικά η ρυθμιστική θέληση του πλανητικού Λόγου καθώς κατευθύνει όλα τα πράγματα προς

τον υπέρτατο στόχο της καθαρής ζωής μέσα από τη διαδικασία της ζωντανίας, της κατανόησης με αγάπη και της νοήμονος δραστηριότητας.⁸

Ο Δρόμος της Ανάστασης ή η δόμηση της ανταγκάρανα –εκείνη η νοητή γέφυρα ζωντανού φωτός διαμέσου του νοητικού πεδίου– παραπέμπει στο μάντραμ της Νέας Εποχής που είναι *Η Μεγάλη Επίκληση*. κι έτσι, θα κάνουμε μια παύση και στη συνέχεια θα εκφέρουμε από κοινού τη Μεγάλη Επίκληση ηχώντας σιωπηλά στο τέλος μια φορά το Ομ:

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη
ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

Ομ

Στην πρώτη στροφή της Μεγάλης Επίκλησης γίνεται αναφορά στη Διάνοια του Θεού, απ' όπου το φως κατέρχεται στη γη μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων, μέσω της νοήμονος ουσίας. Στη δεύτερη στροφή η αγάπη διαχύνεται μέσα στις καρδιές των ανθρώπων· αγάπη και νοημοσύνη συναντώνται και η νοημοσύνη που εφαρμόζεται με αγαπητική κατανόηση και συμπόνια δείχνει να είναι το επόμενο πρόσθιο βήμα στην εξέλιξη της ανθρώπινης συνείδησης. Στην τρίτη στροφή γίνεται αναφορά στον σκοπό που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν και αυτό αντανακλάται στο ανθρώπινο επίπεδο, όταν ο σκοπός της ψυχής εκφράζεται μέσω των καρδιών και διανοιών σε δημιουργική υπηρεσία. Στη συνέχεια, έχοντας επικαλεστεί τη Διάνοια, την Αγάπη και τη Θέληση, στην τέταρτη στροφή οι δυνάμεις αυτές αγκυροβολούν στο «κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων», ενώ η πύλη όπου ενοικεί το κακό σφραγίζεται από την ανθρωπότητα, καθώς το φως της ψυχής αφυπνίζεται και η ακτινοβολία του αξιοποιείται στην καθημερινή ζωή και σε όλες τις σχέσεις Μας λέγεται ότι:

Η Επίκληση αυτή είναι επίσης μοναδική με την έννοια ότι επικαλείται και τις τρεις θείες όψεις. Είναι συνθετική στην προσέγγισή της. Είναι η πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία που συμβαίνει αυτό. Η ανάπτυξη της ανθρωπότητας μέχρι τώρα δεν εγγυόταν μια τέτοια εκφώνηση.⁹ (1945)

Μπορούμε τώρα να περάσουμε στον πνευματικό βασικό τόνο για τον Κριό:

Προβάλλω και από το πεδίο του νου κυβερνώ.

Το πρώτο που έρχεται στο νου είναι η ιδέα που αφορά την «εστία του φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού». Πρόκειται για μια περίπλοκη έννοια για όσους δεν είναι εξοικειωμένοι με τη φιλοσοφία της Ανατολής και τις Γιόγκα Σούτρα του Πατάντζαλι. Στη δυτική φιλοσοφία

διατίθεται ένας τεράστιος όγκος πληροφοριών για τη νόηση, ενώ υπάρχουν ποικίλες προσεγγίσεις και έχουν γραφτεί αναρίθμητοι τόμοι. Παράδειγμα αποτελεί το εξέχον βιβλίο του Μπέρτραντ Ράσελ, *Ιστορία της Δυτικής Φιλοσοφίας*. Πρόκειται για ένα αχανές θέμα και από μια αναζήτηση, προερχόμενη από ενδιαφέρον και περιέργεια, στην παρούσα Ψηφιακή εποχή όπου έχουμε την Τεχνητή Νοημοσύνη, το Chat GTP παρέχει μια σύντομη σύνοψη της Διανόησης, καθώς και των «Φιλοσοφικών και Επιστημονικών απόψεων» για τον Νου, ως εξής:

Διαδισμός: Κατά τον Ντεκάρτ, ο νους και το σώμα αποτελούν ξεχωριστές οντότητες.

Υλισμός: Ο νους αναφύεται από φυσικές διεργασίες στον εγκέφαλο.

Λειτουργισμός (ή φονξιοναλισμός): Επικεντρώνεται στο νου ως μια σειρά διαδικασιών ή λειτουργιών που προκύπτουν από νευρωνική δραστηριότητα.

Ο νους, κατ' ουσία, είναι ο φακός μέσω του οποίου βιώνουμε και κατανοούμε τον κόσμο, αναπόσπαστο στοιχείο για τον καθορισμό του τι σημαίνει να είναι κάποιος άνθρωπος. (*Αναφορά ChatGTP*)

Ένας ορισμός για τον φακό είναι, ως κάτι που διευκολύνει και επηρεάζει την αντίληψη, την κατανόηση ή την αξιολόγηση· ή ως ένας κρύσταλλος που ρυθμίζει τις ακτίνες του φωτός, από το λατινικό *lens*. Η εσωτερική φιλοσοφία αναφέρεται στο νου ως όργανο της σκέψης και αυτό το κάτι είναι ο συγκεκριμένος νους, ο οποίος μπορεί να γίνει, με ορθή χρήση, «ένα θείο οργανωμένο όργανο» της ψυχής ή του ανώτερου Εαυτού. Στο φυσικό πεδίο του τριπλού ανθρώπου, ο εγκέφαλος πρέπει να καταστεί ικανός φώτισης από την ψυχή μέσω του νου. «Ο εγκέφαλος είναι ένας πολύ ευαίσθητος μηχανισμός λήψης και διαβίβασης»¹⁰, ο οποίος πρέπει να γίνει το νοήμον όργανο του νου, καθώς ο στοχαστής μαθαίνει μέσω ορθής απόφασης και ορθής χρήσης να φωτίζει τα ποικίλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα αυτή την περίοδο. Όταν ο νους διατηρείται σταθερά στο φως, μπορεί να στραφεί προς τα μέσα, προς τον κόσμο της πνευματικής ύπαρξης και προς τα έξω, προς τον κόσμο των φαινομένων, γεφυρώνοντας έτσι το χάσμα μεταξύ του ανθρώπινου και του πνευματικού βασιλείου.

Αυτό υπενθυμίζει την αντιθετικότητα των δυο βασικών τόνων για τον Κριό, η οποία συνοψίζει το καθήκον που τίθεται ενώπιον του ατομικού μαθητή και του παγκόσμιου μαθητή, της ανθρωπότητας.

Από την άποψη της μορφής – Και ο Λόγος είπε: ας αναζητηθεί και πάλι η μορφή –

Από την άποψη της ψυχής: Προβάλλω και από το πεδίο του νου, κυβερνώ.

Σχετικά με την τρέχουσα παγκόσμια κρίση, έχει σημασία να αναγνωστεί, από το βιβλίο *Γοητεία – Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, το εξής:

Όταν ιδανικά και νοητικές αντιλήψεις και διατυπωμένες σκεπτομορφές κυριαρχούν στο νου ενός ατόμου, μιας φυλής ή της ανθρωπότητας γενικά, εξαιρώντας κάθε προοπτική ή όραμα και αποκλείοντας το πραγματικό, τότε συνιστούν πλάνη για όσο χρόνο ελέγχουν το νου και τη μέθοδο της ζωής. Εμποδίζουν την ελεύθερη δράση της ενόρασης με την πραγματική της δύναμη να αποκαλύπτει το άμεσο μέλλον· αποκλείουν συχνά από την έκφρασή τους τη βασική αρχή του ηλιακού συστήματος, την Αγάπη, δια του επιβαλλόμενου ελέγχου κάποιας δευτερεύουσας και πρόσκαιρης αρχής· μπορούν να αποτελέσουν έτσι ένα “απωθητικό σκοτεινό σύννεφο βροχής” που χρησιμεύει για να κρύψει από τη θέα το “νέφος των επιστητών πραγμάτων” (στο οποίο αναφέρεται ο Πατάντζαλι στο τελευταίο του βιβλίο) – αυτό το νέφος της σοφίας που αιωρείται

πάνω από το κατώτερο νοητικό πεδίο και το οποίο μπορεί να εκχυθεί και να χρησιμοποιηθεί από σπουδαστές και ζηλωτές δια της ελεύθερης δράσης της ενόρασης.¹¹

Καθώς ετοιμαζόμαστε τώρα να γιορτάσουμε το φεστιβάλ του Πάσχα στο ζωδιακό σημείο του Κριού, για όσους από εμάς ζούμε στο βόρειο ημισφαίριο η εορτή αυτή λαμβάνει χώρα την Άνοιξη, η οποία, όπως προαναφέρθηκε, συνιστά και την έναρξη του ανώτερου διαλείμματος του πνευματικού έτους. Μπορούμε να αντιληφθούμε μέσα από τον παλμό της νέας ζωής της άνοιξης ότι υπάρχει μια θαυμαστή ενέργεια που φέρνει ανανέωση και αποκατάσταση, εμφανή στη σύσταση του πλανήτη, καθώς αναγεννιέται η ζωή στο φυτικό και ζωικό βασίλειο. Για την ανθρωπότητα –το μεσαίο βασίλειο μεταξύ των κατώτερων κόσμων και του κόσμου των ψυχών– το Πάσχα αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για την ανάδυση νέας ζωής, νέας σκέψης και νέων ιδεών. Η ενέργεια που σφύζει μέσα από τα κατώτερα βασίλεια προκαλεί επίσης μια αίσθηση ανανέωσης στις ανθρώπινες καρδιές και διάνοιες. Απ' όπου και η σημασία των Τριών Πνευματικών Φεστιβάλ, όταν ο νέος όμιλος των παγκόσμιων υπηρετών, συνεπικουρούμενος από όλους τους ανθρώπους καλής θέλησης, διεγείρει την ψυχή ολόκληρης της ανθρωπότητας και ενδυναμώνει τη γέφυρα του ζωντανού φωτός μεταξύ ανθρωπότητας και πνευματικής Ιεραρχίας. Αποτέλεσμα αυτού είναι να μεταφερθούν οι ποιότητες της ψυχής κάτω στη γη, συμβάλλοντας έτσι στη δημιουργία ορθών ανθρώπινων σχέσεων μεταξύ όλων των λαών και των εθνών.

Η άμεση ευκαιρία για την ανθρωπότητα είναι να καταστεί δυνατό, μέσα από τις εξετάσεις και τις δοκιμασίες της κρίσης και της έντασης, να ανυψωθεί πάνω από τον φυλακισμένο εαυτό μέσω θυσίας και υπηρεσίας προκειμένου να επιτύχει απελευθέρωση από το άδραγμα της υλικής μορφής, με κάθε σαγηνευτική της προσκόλληση και να επιτρέψει την είσοδο στο Φως. Αυτό θα οδηγήσει στη δημιουργία ενός νέου κόσμου, θα απελευθερώσει τη φυλακισμένη ψυχή και θα προκαλέσει την ανάσταση του ανώτερου Εαυτού. Έπειτα, η ανθρωπότητα, ως μεσολαβητικό βασίλειο μεταξύ των πνευματικών και των κατώτερων βασιλείων, θα μπορέσει να διεισδύσει μέσα στο νέφος των επιστητών πραγμάτων και να φέρει σοφία κάτω στη γη μέσω της φωτισμένης διάνοιας. Έτσι, η ανθρωπότητα μπορεί να γίνει ο πλανητικός φωτοδότης, σφραγίζοντας την πύλη του κακού με την επίκληση του Φωτός, της Αγάπης και της Θέλησης, καθώς θα έχει ευαισθητοποιηθεί στην «ανάδυση αυτού που είναι νέο και καλύτερο και προοδευτικά σωστό».

Μπορούμε τώρα να περάσουμε στον διαλογισμό μας...

1. *Εσωτερική Θεραπευτική*, σ. 260
2. *Οι Ακτίνες και οι Μήσεις*, σ. 204
3. Λεξικό Webster
4. *Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. I*, σ. 369
5. <https://sentinel.christianscience.com/issues/1973/11/75-47/spiritualizing-thought>
- 6, 7. *A Dictionary of The Sacred Language of All Scriptures and Myths – G A Gaskell*
8. *Οι Ακτίνες και οι Μήσεις*, σ. 318
9. *Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. II*, σ. 159
10. *Οι Ακτίνες και οι Μήσεις*, σ. 431
11. *Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, σ. 135
12. *Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. II*, σ. 160